ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΤΗΣ 28ης ΜΑΡΤΙΟΥ 1984 [1]

Christoph von Gallera
κατά Gisèle Maître
(αίτηση του Tribunal de grande instance των Βερσαλλιών για την έκδοση προδικαστικής απαφάσεως)

Υπόθεση 56/84

Περίληψη

Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων — Πρωτόκολλο για την ερμηνεία από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της σύμβασης — Ειδικά δικαστήρια που μπορούν να ζητούν από το Δικαστήριο να αποφαίνεται προδικαστικά επί θεμάτων ερμηνείας — Δικαστήριο που έχει επιληφθεί αιτήσεως περιαφής του εκτελεστήριου τύπου — Αποκλείεται

(Σύμβαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1968, άρθρο 32· πρωτόκολλο της 3ης Ιουνίου 1971, άρθρο 2· κανονισμός διαδικασίας, άρθρο 92, παράγραφος 2, και 103, παράγραφος 2).

Στην υπόθεση 56/84,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Tribunal de grande instance των Βερσαλλιών προς το Δικαστήριο με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

CHRISTOPH VON GALLERA

και

1 — Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

GISELE MAÎTRE,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 32 της συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο από τους J. Mertens de Wilmars, πρόεδρο, T. Koopmans, K. Bahlmann και Y. Galmot, προέδρους τμήματος, P. Pescatore, Mackenzie Stuart, A. O. Keeffe, G. Bosco, O. Due, U. Everling και K. Κακούρη, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Sir Gordon Slynn
γραμματέας: P. Heim

εκδίδει την ακόλουθη

ΔΙΑΤΑΞΗ

1 Με απόφαση της 17ης Ιανουαρίου 1984, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο την 1η Μαρτίου 1984, το πρώτο τμήμα του Tribunal de grande instance των Βερσαλλιών υπέβαλε προδικαστικό ερώτημα ως προς την ερμηνεία του άρθρου 32 της συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (στο εξής: η «σύμβαση»).

2 Το άρθρο 32 της συμβάσεως, το οποίο ρυθμίζει, κατά τρόπο αποκλειστικό, την αρμοδιότητα για την περιαφή με τον εκτελεστήριο τύπο των αποφάσεων που εκδόθηκαν σε συμβαλλόμενο κράτος και εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της συμβάσεως, προβλέπει ότι η σχετική αίτηση πρέπει να υποβληθεί «στη Γαλλία, στον πρόεδρο του Tribunal de grande instance» ο οποίος αποφασίζει σύμφωνα με το άρθρο 34 της συμβάσεως, σύντομα, χωρίς ο διάδικος, κατά του οποίου

ζητείται η εκτέλεση, να έχει στο στάδιο αυτό της διαδικασίας δικαίωμα υποβολής παρατηρήσεων.

3 Στο πλαίσιο της κύριας υποθέσεως, υποβλήθηκε στο Tribunal de grande instance των Βερσαλλιών αίτηση με την οποία ζητείται η περιαφή με τον εκτελεστήριο τύπο αποφάσεως, την οποία εξέδωσε, στις 26 Μαρτίου 1979, το Landgericht του Lauterbach της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, και η οποία καταδικάζει τη Gisèle Maître, μετά την έκδοση του διαζυγίου της, σε καταβολή διατροφής υπέρ του υιού της Christoph von Gallera. Κατά τη διάρκεια της κατά αντιμωλία διαδικασίας, ενώπιον του δικάζοντος δικαστηρίου και ελλείψει αμφισβητήσεως της αρμοδιότητάς του, το εν λόγω δικαστήριο το απασχόλησε το ερώτημα αν

«το άρθρο 32 της συμβάσεως θεσπίζει αποκλειστική αρμοδιότητα των δικαστηρίων που ορίζει, για να κρίνουν αιτήσεις με τις οποίες ζητείται να κηρυχθούν εκτελεστές σε συμβαλλόμενο κράτος αποφάσεις που έχουν εκδοθεί σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος»,

και αν μπορεί, επομένως, αυτεπαγγέλτως να κηρύξει εαυτό αναρμόδιο.

Αναφερόμενο στο άρθρο 177 της συνθήκης ΕΟΚ, το Tribunal de grande instance των Βερσαλλιών υπέβαλε στο Δικαστήριο το ερμηνευτικό αυτό ερώτημα.

4 Το άρθρο 2 του πρωτοκόλλου, που υπογράφηκε στις 3 Ιουνίου 1971, για την ερμηνεία από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της συμβάσεως ορίζει, στις παραγράφους του 1 και 2 ότι μπορούν να ζητούν από το Δικαστήριο να αποφαίνεται προδικαστικά επί θεμάτων ερμηνείας τα δικαστήρια που αναφέρονται ονομαστικά, καθώς και «τα δικαστήρια των συμβαλλόμενων κρατών όταν δικάζουν σε δεύτερο βαθμό».

5 Το Tribunal de grande instance των Βερσαλλιών, δεν περιλαμβάνεται στα δικαστήρια που απαριθμούνται στο άρθρο 2 ούτε δικάζει σε δεύτερο βαθμό στο πλαίσιο της κύριας διαδικασίας. Από αυτό έπεται ότι το Δικαστήριο είναι προδήλως αναρμόδιο για να επιληφθεί της υπό κρίση αιτήσεως εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως και ότι συντρέχει λόγος να κάνει χρήση της δυνατότητας που προβλέπει το άρθρο 92, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 103, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας απορρίπτοντας την αίτηση αυτή, με διάταξη, ως απαράδεκτη.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα,

διατάσσει:

Απορρίπτει ως απαράδεκτη την αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunal de grande instance των Βερσαλλιών, με απόφαση της 17ης Ιανουαρίου 1984.

Λουξεμβούργο, 28 Μαρτίου 1984.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος

J. Mertens de Wilmars